

30 marca 1928 r.

E 01 b 11/10

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 7035.

Theodor Buchholz
(Berlin-Zehlendorf, Niemcy).

Kl. ~~19 a x~~

19a 11/10

Umocowanie szyn.

Zgłoszono 10 maja 1926 r.

Udzielono 26 lutego 1927 r.

Pierwszeństwo: 10 czerwca 1925 r. dla zastrz. 1—5; 4 czerwca 1925 r. dla zastrz. 6, 7 (Niemcy).

Przedmiotem wynalazku jest umocowanie szyn, umożliwiające zupełnie pewne osadzenie szyn na podkładach i połączenie szyn stykających się z sobą. Do umocowywania szyn używa się w myśl wynalazku płytek łącznikowych i podkładek, zaopatrzonych w dwa żebra o różnej wysokości. W niższych żebdach są osadzone śruby kabłąków zaciskowych. Wyższe żebra, leżące zewnątrz szyny, posiadają części wystające do wewnątrz, na których opierają się kliny włożone pomiędzy szynę i żebro.

Na rysunku przedstawione są dwa przykłady wykonania przedmiotu wynalazku, mianowicie fig. 1 przedstawia podkładkę z niskim i wysokim żebrem; fig. 2 — w widoku bocznym część niskiego żebra z osadzoną w niem śrubą kabłąka zacisko-

wego; fig. 3 przedstawia podkładkę nieposiadającą niskiego żebra.

Podkładka *a* posiada niskie żebro *b* z odpowiednim wykończeniem dla pomieszczenia śruby *f* z główką płaską w kształcie młota. Wysokie żebro *c* posiada część *d* wystającą do wewnątrz. Na pochyłej powierzchni *t* części *d* opiera się wkładka *e*. W wykonaniu podług fig. 1 wkładka *e* ma kształt miseczkowaty, a jej zewnętrzne powierzchnie są odpowiednio nachylone. Gdy się kręci śrubę *f'*, to jej węzeł *u* przyciska wkładkę *e* do głowy i stopy szyny. Miseczkowata wkładka *e* jest z jednej strony cieńsza, a z drugiej grubsza, jeżeli więc obróci się ją o 90°, to szerokość toru nieco się zmieni; tym sposobem można szerokość regulować, nie potrzebując używać w tym celu czte-

rech oddzielnych podkładek o różnej odległości żeber *b* i *c*. Węzeł *u* oraz odpowiednie powierzchnie przylegania wkładki *e* mają kształt klinowy, aby węzeł lepiej zaciskał. Po drugiej stronie szyny znajduje się łubek *g*, który śruba zaciskowa przyciska do głowy i stopy szyny, tak samo jak wkładkę *e*.

Aby szyna nie mogła się ewentualnie przechylać około krawędzi *A* w kierunku wysokiego żebra *c*, przytrzymuje się przeciwną krawędź stopy szyny, zapomocą kabłąka zaciskowego *h*, którego wewnętrzne ramię *h'* obejmuje zewnętrzną krawędź stopy szyny, przyczem nosek *h''* kabłąka uniemożliwia jego obrót w czasie dokręcania śruby.

Podkładkę *a* przymocowuje się do podkładu zapomocą śrub *k* w ten sposób, żeby niskie zebro *b* znalazło się po wewnętrznej stronie szyny, wtedy ciśnienie boczne na główkę szyny, wywołane przez obrzeże koła, przenosi się na wysokie zebro *c*. Przy układaniu szyn dokręca się naprzód nakrętkę *n*, znajdującą się po wewnętrznej stronie szyny, przyciskając w ten sposób łubek *g* i wkładkę *e* zapomocą węzła *u* śruby, do głowy i stopy szyny. Potem dokręcając nakrętkę *n'* wciąga się szynę z wkładką *e* i z łubkiem *g* w klinową komorę utworzoną przez wysokie zebro *c* i płytę *a*. Wreszcie dokręca się kabłąk zaciskowy *h*, którego wewnętrzne ramię *h'* przyciska wewnętrzną krawędź stopy szyny. Jeżeli podkładka ma być ułożona na dwóch podkładach układanych w normalnej odległości, to grubość jej powinna być taka, żeby ona sama znosiła ciśnienie kół, działające na stopę szyny. Celem zwiększenia momentu bezwładności podkładki zebro *c* może być w górnej części pogrubione, lub podwyższone. Tem samem strefa obojętna przesuwana się ku środkowi przekroju. Pogrubienie górnej części żebra *c* można tak wykonać, że otrzymuje się zewnętrzny wyskok (nieuwidoczny na rysunku), na którym opiera się główka *m* śruby *g* (fig.

3) i która jest w ten sposób zabezpieczona przeciw obrotowi.

Fig. 2 przedstawia niskie zebro *b* z osadzoną w niem śrubą *f*. Zebro to posiada od dołu wykrój dla główki śruby *f*, której główka ma kształt odpowiadający wykrojowi żebra.

W wykonaniu podług fig. 3 podkładka *a* posiada tylko jedno wysokie zebro *c* po zewnętrznej stronie szyny, przyczem zebro to posiada u góry wewnętrzny wyskok, na którym opiera się klinowa wkładka *e*, włożona między szynę i zebro. Po wewnętrznej stronie szyny znajduje się tylko łubek *z*, który przy dokręcaniu śruby *g* dociska szynę do żebra *c*. Wkładka *e* opiera się na szyjce *s* i na słupie *i* szyny, podczas gdy w wykonaniu podług fig. 1 wkładka opiera się na głowie *i* na stopie szyny. W wykonaniu podług fig. 3 zastosowano zamiast śruby z węzłem *u* zwykłą śrubę *g*, tak że w tym wypadku umocowanie szyny wymaga tylko dokręcania nakrętki *n* śruby *g*.

Pod stopą *i* szyny można także umieścić podkładkę z żebrami, podzieloną na dwie części, przeznaczone na zużycie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Podkładka do umocowania szyn, znamienna tem, że posiada dwa zebra różnej wysokości, przyczem niższe, wewnętrzne zebro służy do pomieszczenia śrub kabłąków zaciskowych, natomiast wyższe, znajdujące się z zewnętrznej strony szyny, posiada części wystające do wewnątrz, na których opiera się wkładka klinowa, po dokręceniu śruby przechodzącej przez zebro, wkładkę i przez szynę.

2. Podkładka do szyn według zastrz. 1, znamienna tem, że wkładki klinowe umieszczane między wysokim zebrem i szyną, mają różne wymiary, tak że mogą służyć do regulowania szerokości toru.

3. Podkładka do szyn według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że skośna powierzch-

nia (*t*) wyższego żebra opiera się na skośnej powierzchni wkładki (*e*), która znowu opiera się na głowie i stopie szyny.

4. Podkładka do szyn według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że wkładka ma prostokątny przekrój, co umożliwia regulację szerokości toru przez obrócenie wkładki o 90°.

5. Podkładka do szyn według zastrz. 1, znamienna tem, że żebra niskie są zaopatrzone w odpowiedniej wysokości wyźłobienia o skośnych ścianach, służące do pomieszczenia główek śrub, przyczem główki te mają kształt płaski młotkowy.

6. Podkładka według zastrz. 1 — 5, znamienna tem, że posiada tylko wysokie żebro po zewnętrznej stronie szyny.

7. Podkładka do szyn według zastrz. 6, znamienna tem, że zewnętrzne żebro jest w górnej części grubsze, wskutek czego cała podkładka tworzy dźwigar, podtrzymujący styk szyn, przyczem obojętna strefa tego dźwigara leży mniej więcej w środku jego przekroju.

Theodor Buchholz.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

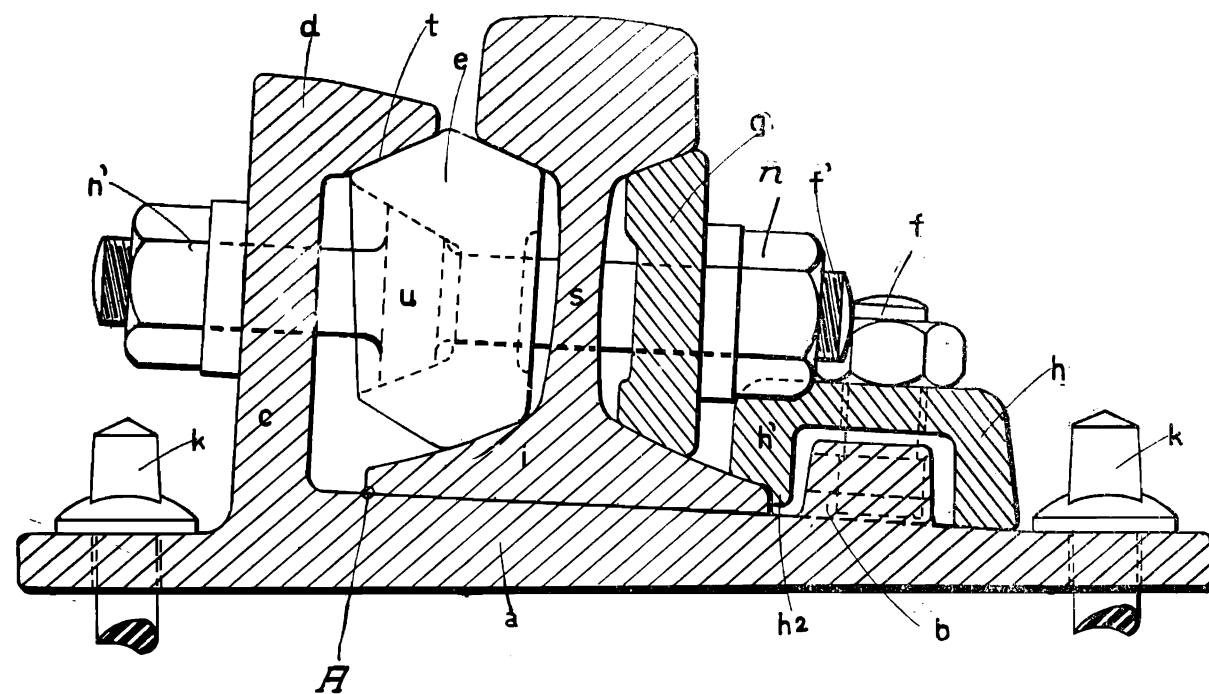

Fig.2.

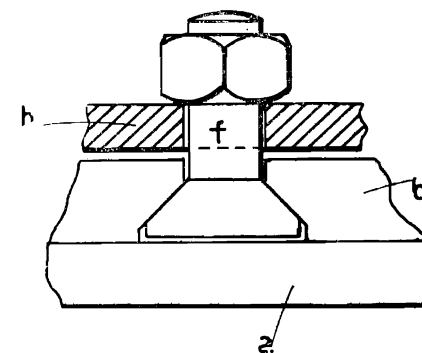

Fig.3.

